

Přes vědomí „zaminovaného terénu“ jsem se pustil do dosti odvážného podniku, kterým je snaha vrhnout světlo na teologické přístupy ke krásné literatuře. Pasáže věnované Dietmaru Miethovi a Dorothee Sölleové tvoří centrum a základ předkládané práce, přičemž se nesnažím pouze o interpretaci jejich přístupu k literatuře, ale i o představení teologie jmenovaných autorů. Na místech, která to umožňují, se pokouším o reflexi širší problematiky, např. metafory, smrti Boha, křesťanské tragédie apod. Jsem zde veden snahou zmapovat širší prostor relace teologie – literární věda – literatura a více objasnit celkové zasazení přístupu D. Sölleové a D. Mietha.